



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 186

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 martie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
50.	2	54.	6
— Lege privind modificarea art. 20 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....		— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian	
187.	2	191.	6
— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 20 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian	
★			
51.	3	55.	7
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală		— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare	
188.	3	192.	7
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare	
★			
52.	4	57.	8
— Lege pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....		— Lege pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	
189.	4	194.	8
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii		— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	
★			
53.	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii		Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2023 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	
190.	5		
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii.....			
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind modificarea art. 20 alin. (5) din Legea nr. 51/1995
pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 20 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cel care a promovat examenul de primire în profesia de avocat și care, până la data susținerii examenului de primire în profesia de avocat, a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, grefier cu studii superioare juridice, magistrat-asistent, executor judecătoresc, consilier juridic sau jurisconsult timp de 5 ani dobândește calitatea de avocat definitiv, fără susținerea examenului de definitivare prevăzut la alin. (1), cu condiția promovării examenului de definitivat în profesia din care provine.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 martie 2023.
Nr. 50.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 20 alin. (5)
din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea
și exercitarea profesiei de avocat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea art. 20 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 187.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 111, după alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alin. (8¹)—(8³), cu următorul cuprins:

„(8¹) Audierea persoanei vătămate în vârstă de până la 14 ani are loc în prezența unuia dintre părinți, a tutorelui sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare, precum și în prezența unui psiholog, stabilit de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.

(8²) Dacă persoanele prevăzute la alin. (8¹) nu pot fi prezente sau au calitatea de suspect, inculpat, persoană vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente ori martor în cauză ori există suspiciunea rezonabilă că pot influența declarația minorului, audierea acestuia are loc în prezența unui reprezentant al autorității tutelare sau a unei rude cu capacitate deplină de exercițiu, precum și în prezența unui psiholog, stabiliți de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.

(8³) În cazul în care audierea persoanei vătămate minor vizează activitatea instituției căreia îi este încredințat spre creștere și educare, se înlocuiește reprezentantul acestei instituții cu reprezentantul autorității tutelare sau cu o rudă cu capacitate deplină de exercițiu, precum și cu un psiholog, stabiliți de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.”

2. La articolul 124, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 124. — (1) Audierea martorului minor în vârstă de până la 14 ani are loc în prezența unuia dintre părinți, a tutorelui sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare, precum și în prezența unui psiholog, stabilit de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.

(2) Dacă persoanele arătate la alin. (1) nu pot fi prezente sau au calitatea de suspect, inculpat, persoană vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente ori martor în cauză ori există suspiciunea rezonabilă că pot influența declarația minorului, audierea acestuia are loc în prezența unui reprezentant al autorității tutelare sau a unei rude cu capacitate deplină de exercițiu, precum și în prezența unui psiholog, stabiliți de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.”

3. La articolul 124, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care audierea martorului minor vizează activitatea instituției căreia îi este încredințat spre creștere și educare, se înlocuiește reprezentantul acestei instituții cu reprezentantul autorității tutelare sau cu o rudă cu capacitate deplină de exercițiu, precum și cu un psiholog, stabiliți de organul judiciar. Psihologul va oferi consiliere de specialitate minorului pe toată durata procedurilor judiciare.”

4. La articolul 124, alineatul (3) se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHUI

București, 3 martie 2023.
Nr. 51.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 188.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea alin. (1) al art. 139
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La alineatul (1) al articolului 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, după liniuța „— 1 și 2 ianuarie;” se introduc două noi liniuțe, cu următorul cuprins:

„— 6 ianuarie — Botezul Domnului — Boboteaza;

— 7 ianuarie — Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 martie 2023.
Nr. 52.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea alin. (1)
al art. 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 189.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004
privind stimularea înființării și dezvoltării
întreprinderilor mici și mijlocii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 16 februarie 2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, cu următoarea modificare:

— **La articolul unic punctul 5, alineatul (4²) al articolului 9¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4²) Inițiatorul actului normativ preia propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, având ca scop finalizarea proiectului de act normativ. În cazul în care nu vor fi preluate toate propunerile formulate în cadrul consultărilor, inițiatorul actului normativ are obligația de a justifica acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 3 martie 2023.
Nr. 53.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022
pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004
privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor
mici și mijlocii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 190.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 17/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/2020
privind Codul aerian**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17 din 2 martie 2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 2 martie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 martie 2023.
Nr. 54.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 17/2022 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 191.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152 din 11 noiembrie 2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 11 noiembrie 2022.

Art. 2. — Pentru aplicarea prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 378/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în anexa nr. 9 la Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Culte, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 martie 2023.
Nr. 55.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2022 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 192.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea Legii nr. 134/2010
privind Codul de procedură civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 190 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea amenzii și despăgubirii

Art. 190. — Abaterea săvârșită, amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța în fața căreia s-a săvârșit fapta sau, după caz, de către președintele instanței de executare, prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia. Atunci când obligația încălcată incumbă unei autorități sau instituții publice sau oricărei alte persoane juridice, amenda și despăgubirile pentru fapta ilicită vor fi stabilite în sarcina acesteia. Atunci când fapta constă în formularea unei cereri cu rea-credință, amenda și despăgubirea pot fi stabilite fie de instanța în fața căreia cererea a fost formulată, fie de către instanța care a soluționat-o, atunci când acestea sunt diferite.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 martie 2023.
Nr. 57.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii
nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 martie 2023.
Nr. 194.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 6

din 30 ianuarie 2023

Dosar nr. 2.350/1/2022

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Mariana Constantinescu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Andrei Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Oana Surdu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănică Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.350/1/2022, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul magistrat-asistent Cristian Balacciu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.434/236/2020*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, însă acestea nu au depus puncte de vedere la raport. Mai învederează că a fost depus un *amicus curiae* prin care s-a susținut că sesizarea este inadmisibilă pentru neîndeplinirea condiției noutății.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 19 octombrie 2022, în Dosarul nr. 5.434/236/2020*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— *Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 își menține aplicabilitatea și sub imperiul dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă?*

— *Neformularea de către creditor sau de către executorul judecătoresc a cererii de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, atrage sancțiunea decăderii executorului judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță?*

— *În eventualitatea unui răspuns negativ la a doua întrebare, atunci emiterea de către executorul judecătoresc a unei noi adrese de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită și cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, după expirarea termenului în care putea obține validarea popririi dispuse anterior, are ca efect curgerea unui nou termen de o lună în care se poate obține validarea popririi înființate ulterior sau are ca efect repunerea în termenul de obținere a validării primei popririi?*

II. Dispozițiile legale invocate de autorul sesizării

II.1. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Codul de procedură civilă*

Art. 790 — *Validarea popririi*

„(1) Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmărilor, a liberat-o debitorului poprit, creditorul urmăritor, debitorul sau executorul judecătoresc, în termen de cel mult o lună de la data când terțul poprit trebuia să

consemneze sau să plătească suma urmărilor, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.” (...)

II.2. Alte dispoziții legale relevante

Art. 783 — Înființarea popririi

„(1) Poprirea se înființează fără somație, în baza încheierii de încuviințare a executării, prin adresă în care se va preciza și titlul executoriu în temeiul căruia s-a înființat poprirea, ce va fi comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 781 alin. (1), împreună cu încheierea de încuviințare a executării sau un certificat privind soluția pronunțată în dosar. Despre măsura luată va fi înștiințat și debitorul, căruia i se va comunica, în copie, adresa de înființare a popririi, la care se vor atașa și copii certificate de pe încheierea de încuviințare a executării sau de pe certificatul privind soluția pronunțată în dosar, și titlul executoriu, în cazul în care acestea din urmă nu i-au fost anterior comunicate.” (...)

Art. 784 — Efectul înființării popririi

„(1) Din momentul comunicării adresei de înființare a popririi către terțul poprit sunt indisponibilizate toate sumele și bunurile poprite. De la indisponibilizare și până la achitarea integrală a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau altă operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Când se popresc sume cu scadențe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. (...)

(6) Indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile poprite nu va înceta decât dacă debitorul consemnează, cu afecțiune specială, toate sumele pentru acoperirea cărora a fost înființată poprirea, la dispoziția executorului judecătoresc, în condițiile prevăzute la art. 721. Debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care îl va înștiința de îndată pe terțul poprit.” (...)

Art. 786 — Continuarea popririi

„(1) Poprirea rămâne în ființă și atunci când debitorul își schimbă locul de muncă sau este pensionat. În aceste cazuri, terțul poprit va trimite actele prin care s-a înființat poprirea unității la care se află noul loc de muncă al debitorului sau organului de asigurări sociale competent, care, de la data primirii acestor acte, devine terț poprit.” (...)

Art. 787 — Obligațiile terțului poprit

„(1) În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor, de la scadența acestora, terțul poprit este obligat:

1. să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada executorului judecătoresc, în cazul popririi înființate pentru realizarea altor creanțe decât cele arătate la pct. 2;

2. să plătească direct creditorului suma reținută și convenită acestuia, în cazul sumelor datorate cu titlu de obligație de întreținere sau de alocație pentru copii, precum și în cazul sumelor datorate cu titlu de despăgubiri pentru repararea pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății. La cererea creditorului, suma îi va fi trimisă la domiciliul indicat sau, dacă este cazul, la reședința indicată, cheltuielile de trimitere fiind în sarcina debitorului.” (...)

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

9. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Giurgiu la data de 22 aprilie 2020 cu nr. 5.434/236/2020, reclamanta O.F. — S.R.L. a chemat în judecată pe pârâții F.C. și T.P. — S.R.L., solicitând instanței să dispună validarea popririi înființate în

dosarul de executare nr. x/2018 până la concurența sumei de 35.499,05 lei.

10. În motivare, reclamanta a arătat că a inițiat executarea silită împotriva debitorului F.C., în baza titlului executoriu reprezentat de contractul de credit din 27 octombrie 2017, pentru o creanță dobândită prin cesiune.

11. A mai susținut că executorul judecătoresc a solicitat terțului poprit T.P. — S.R.L., în baza Adresei din 23 martie 2020, să procedeze la înființarea popririi asupra salariului datorat debitorului F.C. până la concurența sumei de 35.499,05 lei.

12. În final, a subliniat că terțul poprit nu a dat curs adresei de înființare a popririi, continuând să vireze în contul debitorului sumele datorate acestuia în baza contractului individual de muncă.

13. În drept, cererea de validare a popririi a fost întemeiată pe dispozițiile art. 784—790 din Codul de procedură civilă.

14. Terțul poprit T.P. — S.R.L. a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția tardivității cererii de validare a popririi, susținând că termenul reglementat de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă este unul de decădere și se calculează de la data primei adrese de înființare a popririi, emisă la data de 19 februarie 2019 și comunicată acestuia la data de 20 februarie 2019.

15. Prin Sentința civilă nr. 3.186 din 8 octombrie 2020, Judecătoria Giurgiu a admis cererea și, în consecință, a validat poprirea înființată prin Adresa din 23 martie 2020, emisă în Dosarul de executare nr. x/2018, până la concurența sumei de 35.499,05 lei și l-a obligat pe terțul poprit T.P. — S.R.L. să plătească creditoarei O.F. — S.R.L. suma datorată debitorului F.C., în cote lunare de câte o treime din venitul net al debitorului.

16. Împotriva acestei sentințe, terțul poprit a declarat apel.

17. Prin Decizia civilă nr. 598 din 21 aprilie 2021, Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a admis apelul declarat de terțul poprit T.P. — S.R.L. împotriva sentinței primei instanțe, pe care a anulat-o în tot, și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, pe rolul căreia a fost înregistrată cu nr. 5.434/236/2020*.

18. Prin Sentința civilă nr. 789 din 23 februarie 2022, Judecătoria Giurgiu a respins excepția tardivității cererii de validare a popririi, invocată de terțul poprit; a admis cererea și, drept consecință, a validat poprirea înființată prin Adresa din 23 martie 2020, emisă în Dosarul de executare nr. x/2018, până la concurența sumei de 35.499,05 lei și l-a obligat pe terțul poprit T.P. — S.R.L. să plătească creditoarei O.F. — S.R.L. suma datorată debitorului F.C., în cote lunare de câte o treime din venitul net al debitorului.

19. În motivarea soluției de respingere a excepției tardivității, prima instanță a reținut că înființarea popririi asupra veniturilor debitorului a avut loc la data de 23 martie 2020, iar cererea de validare a popririi a fost formulată la data de 21 aprilie 2020, fiind astfel respectat termenul de o lună prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

20. Împotriva acestei hotărâri, terțul poprit a formulat apel, solicitând admiterea căii de atac și schimbarea sentinței atacate, în sensul respingerii cererii de validare a popririi ca tardivă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată.

21. În argumentarea căii de atac, apelantul a susținut că momentul de la care se calculează termenul de o lună pentru introducerea cererii de validare a popririi se stabilește prin raportare la adresa de înființare a popririi din 19 februarie 2019.

22. Astfel, a subliniat că termenul de o lună a început să curgă la data de 27 februarie 2019, după expirarea celor 5 zile în care terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, și s-a împlinit la data de 27 martie 2019.

23. Intimata O.F. — S.R.L. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca tardiv, iar în subsidiar, ca nefondat, susținând, în esență, că cererea de validare a popririi a fost înregistrată în termenul legal.

24. Apelantul a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

25. Asupra admisibilității sesizării, instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

26. Astfel, a reținut că de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât prima instanță a respins excepția tardivității cererii de validare a popririi prin raportare la adresa de înființare a popririi din 23 martie 2022.

27. A considerat că această chestiune de drept, astfel formulată, prezintă caracter de noutate, întrucât instanța supremă nu a statuat asupra sa printr-o altă hotărâre pronunțată în mecanismele de unificare a practicii judiciare și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor electronice consultate la data sesizării.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

28. Părțile nu au expus puncte de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

29. Instanța de trimitere, după redarea normelor de drept incidente și prezentarea jurisprudenței proprii instanței, precum și a instanței de fond din raza sa de competență, a concluzionat, raportat la practica neunitară evidențiată, că dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă și, implicit, termenul de o lună de formulare a unei astfel de cereri comportă „o interpretare în sensul că cererea de validare a popririi ar putea să fie raportată la fiecare dispoziție de înființare a popririi în parte”.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

30. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, *curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Craiova, Ploiești, Suceava și Timișoara* au transmis atât practică judiciară relevantă, cât și punctele de vedere ale judecătorilor asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării. *Curtea de Apel Oradea* a transmis numai practică judiciară relevantă, iar *curțile de apel Iași și Pitești* au comunicat numai punctele de vedere ale judecătorilor asupra chestiunilor.

31. Din răspunsurile primite au rezultat mai multe opinii.

32. *Cu privire la prima chestiune de drept, într-o primă opinie* s-a apreciat că Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii își menține aplicabilitatea și sub imperiul dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă (*curțile de apel Cluj, Craiova, Iași, Suceava și Timișoara, tribunalele București, Bistrița-Năsăud, Alba, Cluj, Dolj, Gorj, Hunedoara, Neamț, Ialomița, Teleorman, Caraș-Severin, Argeș, Buzău, Prahova, Vâlcea, Maramureș, Vaslui și Ilfov, judecătoriile sectoarelor 1—6 București, Bacău, Brașov, Baia Mare, Bistrița, Năsăud, Iași, Buhuși, Târgu-Neamț, Roman, Moinești, Pașcani, Slatina, Caracal, Vânu Mare, Drobeta-Turnu Severin, Strehaia, Târgu Jiu, Târgu Cărbunești, Novaci, Motru, Turda, Timișoara, Făget, Lugoj, Vaslui, Huși, Răcari, Pătărlagele, Câmpina, Mizil,*

Giurgiu, Bolintin-Vale, Buftea, Cornetu, Alexandria, Zimnicea, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele și Videle). S-a considerat că dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă diferă de cele ale art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 doar în privința duratei termenului de validare a popririi, care a fost scurtat de la trei luni la o lună. În consecință, dezlegarea dată prin decizia în interesul legii cu privire la natura termenului de validare a popririi și sancțiunea nerespectării sale rămâne de actualitate sub imperiul noii reglementări procesual civile.

33. *Într-o a doua opinie* s-a apreciat că Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nu își menține aplicabilitatea sub imperiul dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nefiind expuse argumente în susținerea acestei opinii (*Judecătoria Onești*).

34. Au fost identificate hotărâri judecătorești definitive numai în sensul *primei opinii*, respectiv: Decizia civilă nr. 151 din 6 februarie 2019 a Tribunalului Prahova — Secția I civilă, Decizia nr. 1.254 din 17 septembrie 2019 a Tribunalului Gorj — Secția civilă, Sentința civilă nr. 1.878 din 17 decembrie 2019 a Judecătoria Răcari și Decizia nr. 332 din 6 iunie 2022 a Tribunalului Buzău — Secția I civilă.

35. *Cu privire la a doua chestiune de drept, într-o primă opinie* s-a apreciat că neformularea de către creditor sau de către executorul judecătoresc a cererii de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, nu atrage sancțiunea decăderii executorului judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță (*curțile de apel Cluj, Craiova și Timișoara, tribunalele Alba, Argeș, București, Hunedoara, Dolj, Gorj, Iași, Vâlcea, Caraș-Severin, Maramureș, Vaslui, Neamț, Ialomița, Ilfov și Teleorman, judecătoriile sectoarelor 1—6 București, Bacău, Baia Mare, Bistrița, Năsăud, Făget, Onești, Brașov, Caracal, Vânu Mare, Drobeta-Turnu Severin, Strehaia, Târgu Jiu, Iași, Pașcani, Târgu-Neamț, Sânnicolau Mare, Lugoj, Vaslui, Ploiești, Huși, Bârlad, Răcari, Buzău, Pogoanele, Râmnicu Sărat, Câmpina, Mizil, Giurgiu, Bolintin-Vale, Buftea, Cornetu, Giurgiu, Alexandria, Zimnicea, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele și Videle*). S-a susținut că decăderea constituie o sancțiune care intervine în cazul nerespectării unui termen imperativ. Or, emiterea unei adrese de înființare a popririi nu este supusă unui termen. În plus, legea procesual civilă nu interzice emiterea unor adrese succesive de înființare a popririi în același dosar execuțional. Astfel, dacă raportul obligațional dintre debitor și terțul poprit subsistă la data înființării popririi ulterioare, terțul poprit trebuie să se conformeze acestei măsuri.

36. *Într-o a doua opinie* s-a considerat că neformularea de către creditor sau de către executorul judecătoresc a cererii de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, atrage sancțiunea decăderii executorului judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță (*tribunalele Cluj, Buzău și Prahova, judecătoriile Turda, Timișoara, Buhuși, Novaci, Târgu Cărbunești, Motru, Moinești, Roman, Câmpulung Moldovenesc și Pătărlagele*). S-a argumentat că posibilitatea emiterii unei noi adrese de înființare a popririi ar lipsi de finalitate art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care instituie termenul imperativ de o lună în care se poate solicita validarea popririi.

37. În sensul primei opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile civile nr. 887/A din 9 noiembrie 2018, nr. 207/A din 18 martie 2022, nr. 394/A din 13 mai 2022 și nr. 649/A din 18 august 2022 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, Decizia civilă nr. 500 din 23 iunie 2021 a Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, Decizia civilă nr. 372/AC din 24 iunie 2021 a Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Sentința civilă nr. 934 din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Sânnicolau Mare, Decizia nr. 1.104/A din 24 noiembrie 2021 a Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Decizia civilă nr. 1.523 din 2 decembrie 2021 a Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și Decizia civilă nr. 287 din 14 martie 2022 a Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

38. În sensul celei de-a doua opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești definitive: Decizia civilă nr. 1.246 din 10 decembrie 2019 a Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, Sentința civilă nr. 2.762 din 21 septembrie 2020 a Judecătoriei Giurgiu, sentințele civile nr. 1.576 din 26 octombrie 2020, nr. 208 din 15 februarie 2021, nr. 1.149 din 24 mai 2021 și nr. 2.078 din 27 septembrie 2021 ale Judecătoriei Roman, Decizia civilă nr. 889 din 7 septembrie 2020 a Tribunalului Gorj — Secția I civilă, Decizia civilă nr. 1.118 din 4 mai 2022 a Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, Încheierea civilă din 19 ianuarie 2022, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.302/190/2021, încheierile civile nr. 543 din 7 septembrie 2022 și nr. 593 din 29 septembrie 2022 ale Judecătoriei Câmpulung Moldovenesc.

39. Cu privire la a treia chestiune de drept s-a conturat o singură opinie în sensul că emiterea de către executorul judecătoresc a unei noi adrese de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită și cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, după expirarea termenului în care se putea obține validarea popririi dispuse anterior, are ca efect curgerea unui nou termen de o lună în care se poate obține validarea popririi înființate ulterior (*curțile de apel Cluj, Craiova, Suceava și Timișoara, tribunalele București, Alba, Hunedoara, Dolj, Gorj, Neamț, Caraș-Severin, Argeș, Maramureș, Vâlcea și Vaslui, judecătorii sectoarelor 1—6 București, Bacău, Brașov, Baia Mare, Bistrița, Năsăud, Caracal, Vânu Mare, Drobeta-Turnu Severin, Strehaia, Târgu Jiu, Iași, Onești, Pașcani, Târgu-Neamț, Făget, Sânnicolau Mare, Lugoj, Ploiești, Vaslui, Huși, Bârlad, Răcari, Buzău, Pogoanele, Râmnicu Sărat, Câmpina, Mizil, Bolintin-Vale, Buftea, Alexandria, Zimnicea, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele și Videle*). S-a considerat că, neexistând o normă prohibitivă, executorul judecătoresc poate înființa o nouă poprire prin raportare la care va curge un nou termen de o lună pentru validarea popririi înființate ulterior. S-a apreciat că interpretarea conform căreia emiterea unei noi adrese de înființare a popririi ar avea ca efect repunerea în termenul de o lună nu poate fi primită. În acest sens s-a arătat că instituția repunerii în termen vizează numai actul procedural care nu a putut fi îndeplinit în termenul legal. Or, din moment ce pentru fiecare adresă de înființare a popririi curge un nou termen pentru validarea sa, nu este îndeplinită cerința premisă a depășirii unui termen legal pentru a fi incident art. 186 din Codul de procedură civilă.

40. În sensul acestei opinii au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești definitive: Decizia civilă nr. 10/Ap din 16 ianuarie 2017 a Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Decizia civilă nr. 382A din 18 mai 2020 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă, Decizia civilă nr. 522 din 18 mai 2022 a Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, Sentința nr. 2.438 din 9 iunie

2022 a Judecătoriei Piatra-Neamț și Încheierea civilă nr. 4.505 din 23 august 2022 a Judecătoriei Sibiu.

41. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunile de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. Prin Decizia nr. 837 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 19 mai 2022, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: „În ceea ce privește natura juridică a termenului de cel mult o lună (de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă) în care creditorul urmăritor, debitorul sau executorul judecătoresc poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi, instanța de contencios constituțional învederează faptul că termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă este un termen imperativ, pentru că înăuntrul acestuia trebuie îndeplinit actul de procedură care constă în sesizarea instanței cu cererea de validare a popririi. În acest sens este, de altfel, și Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii (...). Cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de o lună, Curtea observă că acesta nu este unul incert, fiind stabilit cu suficientă claritate de legiuitor. Termenul de o lună începe să curgă la 5 zile de la comunicarea popririi, în cazul sumelor pentru care era împlinit termenul de scadență, fiind facil de determinat momentul de început al curgerii termenului prin cercetarea dovezii de comunicare a adresei de poprire. În cazul sumelor de bani datorate în viitor, termenul de o lună curge de la scadența acestora. Și în această situație termenul de o lună este ușor de calculat pentru creditor, fiind prezumat faptul că, din moment ce a solicitat poprirea unor sume datorate de terțul poprit debitorului poprit, creditorul cunoaște atât natura datoriei terțului poprit, cât și dacă aceasta este sau nu exigibilă. În condițiile în care validarea popririi apare ca o procedură specială, justificată de nerespectarea de către terțul poprit a obligațiilor legale, reglementarea unui termen de sesizare a instanței, care nu ar fi supus unei sancțiuni procedurale, prin care să se sancționeze conduita neglijentă a părții care nu și-a exercitat în termen dreptul procedural, ar fi lipsită de logică, golind de conținut atât scopul legiuitorului de a eficientiza și accelera procedura execuțională, cât și caracterul special al procedurii validării popririi.” (paragrafele 18 și 21)

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. Prin Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 10 mai 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit, în interpretarea și aplicarea art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, că termenul de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, în care creditorul, debitorul sau organul de executare poate sesiza instanța de executare în vederea validării popririi, este un termen imperativ (peremptoriu), legal, fix și absolut, a cărui nerespectare atrage sancțiunea decăderii.

44. Prin Decizia nr. 11 din 16 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 21 mai 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 784 alin. (1) teza a doua din

Codul de procedură civilă, că suspendarea urmăririi silite prin poprire bancară înlătură obligația terțului poprit de a indisponibiliza și încasările, în contul debitorului poprit, ulterioare suspendării. În considerentele de la paragrafele 66 și 67 din această decizie s-au reținut următoarele: „Sumele pe care terțul poprit i le va datora debitorului poprit reprezintă încasările viitoare în contul debitorului la care face referire art. 781 alin. (2) din Codul de procedură civilă, categorie în care se încadrează, astfel cum s-a arătat, și creanțele cu executare succesivă și a căror scadență sau exigibilitate se produce după comunicarea adresei de înființare a popririi, în sensul celor prevăzute de art. 784 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Totodată, trebuie precizat că această indisponibilizare care se întinde și asupra creanțelor cu exigibilitate în viitor — după momentul comunicării adresei de înființare a popririi — are ca rațiune imediată celeritatea și simplificarea procedurii de executare silită prin poprire, întrucât, în acest fel, executorul judecătoresc nu va fi obligat să emită câte o adresă de înființare a popririi pentru fiecare perioadă ulterioară în care creanțele au devenit exigibile și alimentează contul debitorului poprit.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

45. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

46. Prealabil analizei în fond a problemelor de drept supuse interpretării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține că, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

47. În doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, condițiile de admisibilitate, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, au fost identificate după cum urmează: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță; b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze pricina; c) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate; d) aceasta să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; e) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

48. Procedând la verificarea îndeplinirii acestor condiții, se constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost făcută de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, instanță investită cu soluționarea apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 789 din 23 februarie 2022 a Judecătoriei Giurgiu, dată în Dosarul nr. 5.434/236/2020*.

49. Decizia ce urmează a fi pronunțată în apel este definitivă, potrivit art. 791 cu referire la art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă; litigiul are ca obiect o cerere de validare a

popririi, ce conferă competență tribunalului să judece în ultimă instanță.

50. Din consultarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție în cadrul procedurii de unificare a practicii judiciare nu rezultă că instanța supremă s-ar fi pronunțat asupra interpretării ori aplicării art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă și nu este investită cu soluționarea unui recurs în interesul legii cu acest obiect.

51. Astfel, că se constată că sunt îndeplinite în cauză condițiile de ordin procedural prevăzute de norma citată, urmând să se examineze dacă problematica ce face obiectul prezentului mecanism de unificare a practicii judiciare are caracter de noutate și dacă aceasta reprezintă o veritabilă chestiune de drept, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acesta este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

52. *Prin intermediul primei întrebări*, instanța de trimitere a solicitat să se stabilească dacă *Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 își menține aplicabilitatea și sub imperiul dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă*.

53. Așadar, s-a urmărit rezolvarea de principiu a chestiunii de drept decurgând din aplicarea la datele speței a dezlegării date în cadrul unui alt mecanism de unificare a practicii judiciare, reglementat de dispozițiile în vigoare anterior adoptării Codului de procedură civilă, cu referire la prevederile art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865.

54. În situația premisă invocată de instanța de trimitere, în cadrul Dosarului de executare nr. x/2018 a fost emisă o primă adresă de înființare a popririi, la data de 19 februarie 2019, destinată angajatorului debitorului, comunicată acestuia la data de 20 februarie 2019, iar din actele dosarului nu rezultă că terțul poprit și-ar fi îndeplinit obligația de a consemna suma de bani în termenul stabilit de dispozițiile art. 787 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă ori că executorul judecătoresc sau creditorul urmăritor ar fi sesizat instanța de executare în vederea validării popririi, în conformitate cu dispozițiile art. 790 alin. (1) din același act normativ.

55. Ulterior, la data de 23 martie 2020, executorul judecătoresc emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare, comunicată în mod legal terțului poprit la data de 25 martie 2020, însă, pentru că nici de această dată nu au fost respectate dispozițiile art. 787 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, creditorul a formulat, în termenul de o lună de la data la care societatea angajatoare avea obligația de a plăti suma urmăribilă, cerere de validare a popririi înființate prin adresa emisă la data de 23 martie 2020.

56. În motivarea apelului, terțul poprit a susținut că momentul de la care se calculează termenul de o lună pentru introducerea cererii de validare a popririi se stabilește prin raportare la prima adresă de înființare a popririi.

57. Conform art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, forma în vigoare la data sesizării instanței supreme cu recursul în interesul legii: „Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmăribilă a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.”

58. Prin Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit, în interpretarea și aplicarea art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, că *termenul de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, în care creditorul, debitorul sau organul de executare poate sesiza instanța de executare în vederea validării popririi, este un termen imperativ (peremptoriu), legal, fix și absolut, a cărui nerespectare atrage sancțiunea decăderii.*

59. Așadar, instanța supremă a fost investită, pe calea recursului în interesul legii sus-menționat, cu pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, referitor la *natura juridică a termenului de 3 luni, prevăzut la dispoziția creditorului, debitorului sau organului de executare, pentru a sesiza instanța de executare cu validarea popririi.*

60. După intrarea în vigoare a noii reglementări procesual civile, dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că: „Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmărilor, a liberat-o debitorului poprit, creditorul urmăritor, debitorul sau executorul judecătoresc, în termen de cel mult o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.”

61. Astfel, se observă că prevederile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă diferă de cele ale art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 doar în privința duratei termenului de validare a popririi, care a fost scurtat de la trei luni la o lună. În consecință, dezlegarea dată prin decizia în interesul legii cu privire la natura termenului de validare a popririi și sancțiunea nerespectării sale rămâne de actualitate sub imperiul noilor dispoziții procesual civile.

62. Cum însă, în situația cauzală supusă examinării, chestiunea de drept care, în opinia instanței de trimitere, comportă interpretare nu vizează în concret dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv natura juridică a termenului de validare a popririi, ci posibilitatea emiterii unor adrese succesive de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită, rezultă că de lămurirea acestei probleme de drept nu depinde soluționarea litigiului în cauza pendinte.

63. Referitor la întrunirea condiției de admisibilitate ce vizează identificarea unei probleme de drept care ar putea face obiect al sesizării în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință a statuat că, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; Decizia nr. 90 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 1 martie 2018, Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, Decizia nr. 17 din 17 februarie 2020,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020).

64. Sub acest aspect, pentru a demonstra necesitatea intervenției mecanismului de unificare a practicii judiciare, în problema despre care se susține că necesită interpretare, autorul sesizării trebuie să semnaleze complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate.

65. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020; Decizia nr. 57 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.170 din 3 decembrie 2020; Decizia nr. 15 din 15 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 15 aprilie 2021; Decizia nr. 26 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 3 iunie 2021; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021).

66. În acest context, se observă că instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune declanșarea mecanismului hotărârii prealabile în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a arătat, concret, în ce constă dificultatea de interpretare a acestei norme de drept, neafirmând și neargumentând caracterul îndoielnic, neclar ori susceptibil de mai multe interpretări al prevederii legale puse în discuție în cauză.

67. Tribunalul Giurgiu s-a limitat, făcând trimitere la practica judiciară pe care a evidențiat-o, la a opina că dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă „comportă o interpretare în sensul că cererea de validare a popririi ar putea să fie raportată la fiecare dispoziție de înființare a popririi în parte”, nelămurirea instanței de apel vizând însă efectele juridice produse de emiteria unei noi adrese de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, iar nu natura juridică a termenului reglementat de textul de lege pretins incident.

68. De asemenea, examenul jurisprudențial efectuat a relevat că instanțele naționale au o abordare unitară în legătură cu dezlegarea dată prin decizia în interesul legii cu privire la natura termenului de validare a popririi, considerând că sancțiunea nerespectării sale rămâne de actualitate sub imperiul noii reglementări procesual civile, iar instanța de trimitere nu oferă un punct de vedere în sens contrar.

69. Analizând, în continuare, cea de-a doua întrebare cu care a fost sesizată instanța supremă, se constată că se solicită un răspuns în sensul dacă *neformularea de către creditor sau de către executorul judecătoresc a cererii de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmărilor, atrage sancțiunea decăderii executorului judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță.*

70. Prioritar, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că textul de lege invocat reglementează validarea popririi determinată de conduita terțului poprit. Astfel, în situația în care terțul poprit nu respectă obligațiile instituite prin art. 787 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, creditorul, debitorul sau organul de executare poate sesiza instanța de executare în vederea validării popririi, în termen de cel mult o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă. Nerespectarea acestui termen atrage decăderea persoanelor indicate în art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă din dreptul de a solicita instanței de executare validarea popririi.

71. Totodată, reține că problema de drept dedusă din conținutul celei de-a doua întrebări vizează posibilitatea executorului judecătoresc de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, în cazul în care nu s-a formulat de către creditor sau de către executorul judecătoresc cerere de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă.

72. În urma examenului jurisprudențial realizat s-a constatat că există două opinii, astfel cum acestea sunt redată la paragrafele 35—38 din prezenta decizie.

73. Din perspectiva cerinței noutății chestiunii de drept ce poate fi lămurită prin intermediul mecanismului hotărârii prealabile se observă că în jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a apreciat că aceasta trebuie raportată la caracterul relativ recent al actului normativ sau al prevederilor cuprinse în acesta, la doctrina juridică, chiar privitoare la un act normativ anterior având conținut similar chestiunii de drept avansate, sau la faptul că nu a mai fost dedusă judecării anterior.

74. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

75. În situația în care ar exista un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, o problemă de drept, într-o anumită perioadă de timp, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare va fi cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă.

76. Or, în situația de față, din verificarea hotărârilor judecătorești depuse la dosarul cauzei rezultă că în materia supusă analizei s-a cristalizat o jurisprudență consistentă și divergentă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație în care scopul formulării unei sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, respectiv prevenirea apariției unei practici neunitare, nu mai poate fi realizat.

77. În aceste condiții, practica judiciară divergentă este de natură a atrage, cel mult, intervenția mecanismului de unificare reglementat de prevederile art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă.

78. Cu caracter subsidiar, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că sesizarea pendinte nu poate fi privită ca o chestiune de drept în sensul art. 519 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care nu s-a relevat un nivel sporit de dificultate a interpretării textului de lege invocat.

79. Norma de drept a cărei interpretare se cere reglementează dreptul creditorului urmăritor, debitorului sau executorului judecătoresc de a solicita instanței de executare validarea unei anumite popririi, iar nu decăderea executorului

judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță.

80. Or, în condițiile în care dispozițiile art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă îngăduie judecătorilor cauzei să le determine, fără semnificative dificultăți, înțelesul, limitele de aplicare și efectele, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere ca, printr-o interpretare coroborată a normelor de drept ce devin incidente în cazul unor popririi succesive și prin realizarea raționamentului judiciar, să soluționeze pricina supusă judecării.

81. Așadar, verificarea premiselor sesizării, determinate de circumstanțele litigiului și întrebarea formulată, relevă că aceasta nu pune în discuție o dificultate de principiu privind interpretarea normei de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci vizează tranșarea unor aspecte care privesc însăși soluționarea cauzei pe fond.

82. Având în vedere considerentele expuse cu privire la lipsa de dificultate a interpretării textului de lege invocat, în examinarea celei de-a doua întrebări, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că instanța de sesizare dispunea de toate elementele necesare pentru o corectă aplicare a legii la litigiul pendinte, ținând seama și de principiile de drept și instituțiile juridice incidente.

83. *A treia întrebare adresată de instanța de trimitere are următorul conținut: În eventualitatea unui răspuns negativ la a doua întrebare, atunci emiterea de către executorul judecătoresc a unei noi adrese de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită și cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, după expirarea termenului în care putea obține validarea popririi dispuse anterior, are ca efect curgerea unui nou termen de o lună în care se poate obține validarea popririi înființate ulterior sau are ca efect repunerea în termenul de obținere a validării primei popririi?*

84. Problema de drept antamată prin această întrebare nu prezintă însă un grad de dificultate sporit care să impună activarea mecanismului cu funcție de prevenție reprezentat de hotărârea prealabilă, întrucât chestiunea invocată nu este una controversată.

85. Astfel, în urma consultării instanțelor judecătorești cu privire la cea de-a treia întrebare din actul de sesizare s-a conturat o singură opinie, în sensul că emiterea de către executorul judecătoresc a unei noi adrese de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită și cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, după expirarea termenului în care se putea obține validarea popririi dispuse anterior, are ca efect curgerea unui nou termen de o lună în care se poate obține validarea popririi înființate ulterior.

86. Această concluzie este reflectată în hotărârile judecătorești definitive depuse la dosar, instanțele judecătorești din circumscripțiile mai multor curți de apel având o abordare unitară asupra chestiunii de drept invocate.

87. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că nu se prefigurează riscul de apariție a unei practici judiciare neunitare cu privire la problema de drept antamată prin ultima întrebare. Or, în absența unui atare risc nu se poate recurge la mecanismul hotărârii prealabile, al cărui scop constă tocmai în preîntâmpinarea unei jurisprudențe neunitare.

88. Prin urmare, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

89. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.434/236/2020*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— *Decizia nr. 7 din 15 aprilie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 își menține aplicabilitatea și sub imperiul dispozițiilor art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă?*

— *Neformularea de către creditor sau de către executorul judecătoresc a cererii de validare a popririi în termenul prevăzut de art. 790 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de o lună de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, atrage sancțiunea decăderii executorului judecătoresc din dreptul de a emite o nouă adresă de înființare a popririi în cadrul aceluiași dosar de executare silită, cu privire la același terț poprit și aceeași creanță?*

— *În eventualitatea unui răspuns negativ la a doua întrebare, atunci emiterea de către executorul judecătoresc a unei noi adrese de înființare a popririi, în cadrul aceluiași dosar de executare silită și cu privire la același terț poprit și aceeași creanță, după expirarea termenului în care putea obține validarea popririi dispuse anterior, are ca efect curgerea unui nou termen de o lună în care se poate obține validarea popririi înființate ulterior sau are ca efect repunerea în termenul de obținere a validării primei popririi?*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 ianuarie 2023.

VICEPREȘEDINTELE DELEGAT AL ÎNALTEI CURȚI

DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

